

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 marca 2023 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3, art. 18 ust. 8a, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 20.04.2004 r o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, art. 4 ust. 1 ustawy o Funduszu Solidarnościowym stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy dla J. N. jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą wynosi za miesiące 04-12/2022 r. 3553,20 zł.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że na podstawie analizy w Kompleksowym Systemie Informatycznym ustalono, że 1.04.2022r. ubezpieczony zgłosił się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z kodem tytułu do ubezpieczeń 0570 tj. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę. W dokumentach rozliczeniowych za miesiące 04-12/2022r., ubezpieczony zadeklarował jednak wysokość podstawy na ubezpieczenia społeczne w kwocie 3553,20 zł. i również opłacił składki od tak zadeklarowanej kwoty. W dniu 10.02.2023 r. ubezpieczony złożył korekty deklaracji rozliczeniowych za miesiące 04-12/2022r deklarując podstawę wymiaru składek w kwocie 903,00 zł. Natomiast w dniu 1.03.2023r. organ rentowy poinformował ubezpieczonego, że nie może złożyć korekty dokumentów rozliczeniowych za m-ce 04-12/2022r. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 903,00 zł. ZUS powołując się na art. 18 ust 8a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podkreślił, że składka jest obliczana od tej samej podstawy wymiaru co składka na Fundusz Pracy. Składki na Fundusz Solidarnościowy oblicza się łącznie ze składkami na Fundusz Pracy w wysokości sumy stóp procentowych tych składek i wykazuje się je w łącznej kwocie w polu "01" w bloku VII deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA. Płatnik zobowiązany do opłacenia składek na Fundusz Pracy i opłaca je razem ze składkami na Fundusz Solidarnościowy w łącznej wysokości 2,45 % podstawy ich wymiaru. Wobec tego, ZUS ustalił dla ubezpieczonego podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, Fundusz Pracy na Fundusz Solidarnościowy za miesiące 04-12/2022r. w kwocie 3553,20 zł.

(decyzja –nieponumerowane strony załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Odwołanie od w/w decyzji wniósł J. N. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika zaskarżając ją w całości i wnosząc o jej zmianę i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez ustalenie, że za miesiące kwiecień-grudzień 2022 r. podlega ubezpieczeniom społecznym na zasadach preferencyjnych w oparciu o art. 18a ust. 1 u.s.u.s. z podstawą wymiaru składek w wysokości 903 zł i ma prawo do korekty deklaracji za ten okres z uwzględnieniem preferencyjnych składek w minimalnej wysokości określonej w art. 18a ust. 1 u.s.u.s. Ponadto wniesiono o zasądzenie od ZUS II Oddział w Ł. na rzecz odwołującego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Zaskarżonej decyzji zarzucono naruszenie:

- art. 18a ust. 1, art. 20 ust. 1, art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (dalej u.s.u.s.), art.107 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, art. 4 ust. 1 ustawy o Funduszu Solidarnościowym poprzez ustalenie dla płatnika podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy za miesiące kwiecień - grudzień 2022 r. w wysokości 3553,20 zł pomimo zgłoszenia się płatnika do ubezpieczeń społecznych z kodem 05 70 (nie zaś 05 10) i podawania kodu 05 70 w deklaracjach rozliczeniowych;
- art. 41 ust. 6 i 7a u.s.u.s. poprzez niezastosowanie i odmowę przyjęcia skorygowanych deklaracji rozliczeniowych ZUS DRA za okres kwiecień-grudzień 2022 r., pomimo złożenia przez płatnika w dniu 9 lutego 2023 r. deklaracji rozliczeniowych zawierających prawidłową, zgodną z kodem zgłoszenia do ubezpieczeń 05 70 i intencjami płatnika podstawą wymiaru składek wynoszącą 903 zł;

- art. 18 ust. 8a u.s.u.s. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, skutkujące przyjęciem, że płatnik nie może skorygować nieprawidłowo sporządzonych deklaracji rozliczeniowych ZUS DRA za sporny okres, które nie odzwierciedlały jego intencji, zaś podanie nieintencjonalnie zawyżonej podstawy wymiaru składek jest równoznaczne z zadeklarowaniem wyższej podstawy wymiaru składek, niż obowiązująca płatnika najniższa podstawa wymiaru, w sytuacji gdy przepis ten w stanie faktycznym nie powinien być zastosowany;

- art. 8 § 1, art. 9 w zw. z art. 180 ust. 1 k.p.a. i z art. 123 u.s.u.s. poprzez prowadzenie postępowania w sposób naruszający zaufanie do organów państwa, w szczególności poprzez niepoinformowanie ubezpieczonego o rozbieżności pomiędzy kodem zgłoszenia do ubezpieczeń, a deklarowaną podstawą wymiaru i wysokością składek w spornym okresie, a także poprzez nieprzeprowadzenie postępowania wyjaśniającego mającego na celu usunięcie tej rozbieżności.

W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, że nigdy nie miał zamiaru rezygnować z najniższej podstawy wymiaru właściwej dla zgłoszenia do ubezpieczeń z kodem 0570, a wynikającej z art. 18a ust. 1 u.s.u.s. Deklaracja wyższej podstawy wymiaru niż obowiązująca, wynikała wyłącznie z błędu pracowników biura rachunkowego obsługującego płatnika. W taki to sposób, pomimo zgłoszenia do ubezpieczeń z właściwym i pożądanym przez ubezpieczonego kodem 0570 zostały nieintencjonalnie zadeklarowane zawyżone podstawy wymiaru składek w spornym okresie. W tych okolicznościach, zdaniem odwołującego nie można było odmówić mu możliwości naprawienia błędu i złożenia deklaracji rozliczeniowych korygujących za sporny okres w trybie art. 47 ust. 3 u.s.u.s.

(odwołanie – k. 3-7 verte)

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji, a ponadto o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Zdaniem ZUS, w niniejszej sprawie trudno uznać, że w sytuacji obsługi odwołującego – płatnika działalności prowadzonej przez profesjonalne biuro doradztwa podatkowego, aby zgłoszenie wyższej podstawy wymiaru składek i opłacanie ich przez kilka miesięcy, mogło zostać potraktowane w kategorii błędu, lub pomyłki. Na gruncie przepisu art. 18 ust 8a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zdaniem ZUS nie ma mowy o „nieprawidłowej” podstawie wymiaru składek, czy też rozbieżnościach pomiędzy kodem zgłoszenia, a zadeklarowaną przez płatnika podstawą wymiaru, albowiem ustawodawca używa tu sformułowania, że „podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania tej działalności stanowi kwota zadeklarowana, nie niższa jednak niż 30 % kwoty minimalnego”. Może być ona również wyższa i z takiej opcji skorzystał odwołujący.

(odpowiedź na odwołanie – k. 9)

W dniu 29 czerwca 2023 roku do tutejszego sądu wpłynęła informacja o wypowiedzeniu pełnomocnictwa procesowego J. N..

(pismo - informacja – k. 53)

Na rozprawie w dniu 19 grudnia 2023 roku wnioskodawca poparł odwołanie, zaś pełnomocnik ZUS wniósł o jego oddalenie.

(końcowe stanowiska stron – rozprawa z dnia 19 grudnia 2023 roku e-protokół (...): (...) – 00:58:19 – płyta CD – k. 77)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący się płatnik składek – J. N. prowadzi od 5 maja 2021 roku pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą – (...) J. N. w zakresie przeważającej działalności gospodarczej (kod (...)) – przygotowanie terenu pod budowę.

(wypis z (...), wniosek o wpis do (...), potwierdzenie przyjęcia wniosku o wpis do (...) k. nieponumerowane strony załączonych do sprawy akt organu rentowego, wypis z (...) k. 9, wniosek o wpis do (...) k. 10-12, potwierdzenie przyjęcia

wniosku o wpis do (...) k. 13, zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 19 grudnia 2023 roku e-protokół (...):50:57 – 00:54:02 w związku z e-protokół (...):00:54 – 00:10:22 – płyta CD – k. 77)

W dniu 30 kwietnia 2021 roku wnioskodawca złożył do ZUS zgłoszenie do ubezpieczenia – druk ZUS ZZA z kodem 0540. W tym czasie skarżący pozostawał w stosunku pracy i z tytułu działalności podlegał jedynie ubezpieczeniu zdrowotnemu.

(druk ZUS ZZA – k. nieponumerowane strony załączonych do sprawy akt organu rentowego, k. 14-15, zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 19 grudnia 2023 roku e-protokół (...):50:57 – 00:54:02 w związku z e-protokół (...):00:54 – 00:10:22 – płyta CD – k. 77, zeznania świadka J. D. na rozprawie w dniu 19 grudnia 2023 roku e-protokół (...):18:28 – 00:39:51 – płyta CD – k. 77)

Po ustaniu stosunku pracy, w dniu 6 kwietnia 2022 r. wnioskodawca złożył druki (...) oraz (...), zgłaszając się od 1 kwietnia 2022 r. do ubezpieczeń społecznych (w tym dobrowolnego chorobowego) oraz zdrowotnego z kodem 0570.

(wyrejestrowanie z ubezpieczeń (...) z dnia 06.04.2022 r., zgłoszenie do ubezpieczeń (...) z dnia 06.04.2022 r. – k. nieponumerowane strony załączonych do sprawy akt organu rentowego, k. 16-17, zeznania świadka J. D. na rozprawie w dniu 19 grudnia 2023 roku e-protokół (...):18:28 – 00:39:51 – płyta CD – k. 77, zeznania świadka A. L. na rozprawie w dniu 19 grudnia 2023 roku e-protokół (...):39:51 – 00:48:11 – płyta CD – k. 77, zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 19 grudnia 2023 roku e-protokół (...):50:57 – 00:54:02 – płyta CD – k. 77)

W dniu 5 maja 2021 roku między odwołującym, a J. D. – doradcą podatkowym wykonującym czynności doradztwa podatkowego w ramach prowadzonej Kancelarii (...) w Ł., została zawarta umowa o świadczenie usług doradztwa podatkowego oraz obsługi kadrowo – płacowej, na mocy której kancelaria miała zajmować się obsługą kadrowo-płacową w imieniu płatnika, a także księgowością i podatkami.

(umowa – k. nieponumerowane strony załączonych do sprawy akt organu rentowego, k. 18-20 verte, zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 19 grudnia 2023 roku e-protokół (...):50:57 – 00:54:02 w związku z e-protokół (...):00:54 – 00:10:22 – płyta CD – k. 77, zeznania świadka J. D. na rozprawie w dniu 19 grudnia 2023 roku e-protokół (...):18:28 – 00:31:23 – płyta CD – k. 77, zeznania świadka A. L. na rozprawie w dniu 19 grudnia 2023 roku e-protokół (...):39:51 – 00:48:11 – płyta CD – k. 77)

A. L. – pracownik biura rachunkowego, z którego usług korzystał wnioskodawca, co miesiąc przesyłała mu informację – wiadomość e-mail o kwocie składek jaką winien za dany miesiąc uiścić.

(wiadomości e-mail – k. 21-29, wykaz wpłat – k. 30, wykaz podziału wpłat – k. 31, zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 19 grudnia 2023 roku e-protokół (...):50:57 – 00:54:02 w związku z e-protokół (...):00:54 – 00:10:22 – płyta CD – k. 77, zeznania świadka A. L. na rozprawie w dniu 19 grudnia 2023 roku e-protokół (...):39:51 – 00:48:11 – płyta CD – k. 77)

Za miesiące kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad, grudzień 2022 roku w składanych deklaracjach wykazywano kod tytułu ubezpieczenia 0570 (ZUS preferencyjny) i podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne – 3553,20 zł (pełny ZUS). Powyższe wynikało z błędu pracownika biura rachunkowego, który nie zwrócił uwagi, że mimo wpisania preferencyjnego kodu ubezpieczenia, podstawa wymiaru składki w programie komputerowym odpowiadała „dużemu ZUS”.

(deklaracje - nieponumerowane strony załączonych do sprawy akt organu rentowego, k. 32-40 verte, zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 19 grudnia 2023 roku e-protokół (...):50:57 – 00:54:02 w związku z e-protokół (...):00:54 – 00:10:22 – płyta CD – k. 77, zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 19 grudnia 2023 roku e-protokół (...):50:57 – 00:54:02 w związku z e-protokół (...):00:54 – 00:10:22 – płyta CD – k. 77, zeznania świadka J. D. na rozprawie w dniu 19 grudnia 2023 roku e-protokół (...):18:28 – 00:39:51 – płyta CD – k. 77, zeznania świadka A. L. na rozprawie w dniu 19 grudnia 2023 roku e-protokół (...):39:51 – 00:48:11 – płyta CD – k. 77)

Po rozmowie ze znajomą księgową, wnioskodawca powziął wątpliwości co do prawidłowości naliczania składek za 2022 r. By rozwiązać ewentualne niejasności wnioskodawca w dniu 30 stycznia 2023 roku zwrócił się w tej sprawie do biura rachunkowego z prośbą o wyjaśnienie.

(wiadomość e-mail – k. 41, zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 19 grudnia 2023 roku e-protokół (...):50:57 – 00:54:02 w związku z e-protokół (...):00:54 – 00:10:22 – płyta CD – k. 77, zeznania świadka J. D. na rozprawie w dniu 19 grudnia 2023 roku e-protokół (...):18:28 – 00:31:23 – płyta CD – k. 77)

W programie komputerowym (C. – (...)), w którym generowane były poszczególne deklaracje pojawił się powtarzający się błąd odnośnie wysokości podstawy wymiaru składek. To spowodowało, co nie zostało zauważone przez pracownika biura (...), że podano w nich nieprawidłową (za wysoką) podstawę wymiaru składek, co automatycznie przekładało się na zawyżoną wysokość składek .

(oświadczenie – k. 42, zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 19 grudnia 2023 roku e-protokół (...):50:57 – 00:54:02 w związku z e-protokół (...):00:54 – 00:10:22 – płyta CD – k. 77, zeznania świadka J. D. na rozprawie w dniu 19 grudnia 2023 roku e-protokół (...):18:28 – 00:31:23 – płyta CD – k. 77)

W dniu 10 lutego 2023 roku ubezpieczony złożył korekty deklaracji rozliczeniowych za miesiące 04-12/2022 r. deklarując podstawę wymiaru składek w kwocie 903,00 zł.

(korekty deklaracji – k. nieponumerowane strony załączonych do sprawy akt organu rentowego, k. 43-48 verte, zeznania świadka J. D. na rozprawie w dniu 19 grudnia 2023 roku e-protokół (...):18:28 – 00:31:23 – płyta CD – k. 77)

W dniu 1.03.2023r. organ rentowy poinformował ubezpieczonego, że nie może złożyć korekty dokumentów rozliczeniowych za m-ce 04-12/2022r. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 903,00 zł, argumentując że zadeklarowana podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe na deklaracjach za 04-12/2022r. w wysokości 3553,20 zł oznaczała rezygnację z ustalenia podstawy wymiaru składek w kwocie 903,00 zł. Tym samym ubezpieczony winien uiścić zadeklarowaną wyższą kwotę podstawy wymiaru składek.

(pismo – k. nieponumerowane strony załączonych do sprawy akt organu rentowego, zeznania świadka J. D. na rozprawie w dniu 19 grudnia 2023 roku e-protokół (...):18:28 – 00:31:23 – płyta CD – k. 77)

Pismem z dnia 7 marca 2023 r. wnioskodawca, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o wydanie decyzji w sprawie korekty, podnosząc że miał prawną możliwość dokonania korekty deklaracji w zakresie podstawy wymiaru składek.

(wniosek - k. nieponumerowane strony załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Pismem z dnia 8 marca 2023 r. ZUS zawiadomił wnioskodawcę, działającego przez pełnomocnika, o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o podstawie wymiaru składek za sporny okres.

(zawiadomienie - k. nieponumerowane strony załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Pismem z 21 marca 2023 r. ZUS zawiadomił o zakończeniu postępowania i prawie do zapoznania się z materiałem dowodowym. Pismo doręczono pełnomocnikowi wnioskodawcy w dniu 22 marca 2023 r. Pismem z dnia 27 marca 2023 r., pełnomocnik wnioskodawcy przedstawił swoje stanowisko w sprawie, wskazując na możliwość dokonania przez płatnika korekty podstawy wymiaru składek. Pismo nadano w dniu 29 marca 2022 r., a doręczono ZUS w dniu 30 marca 2023 r.

(pismo, dowód nadania, potwierdzenie odbioru, dane przesyłki – k. nieponumerowane strony załączonych do sprawy akt organu rentowego)

W dniu 30 marca 2023 roku ZUS wydał zaskarżoną decyzję.

(decyzja – k. nieponumerowane strony załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny dowodów i zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2023.0.1230), obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym, wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Stosownie do treści art. 8 ust. 6 pkt 1 za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych, z wyjątkiem ust. 6a.

Na mocy art. 13 pkt 4 analizowanej ustawy osoby prowadzące działalność pozarolniczą, z wyłączeniem osób, o których mowa w pkt 4a i 4b – od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie art. 36aa oraz przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców;

Z mocy art. 11 ust. 2 w/w ustawy ubezpieczeniu chorobowemu osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają dobrowolnie na swój wniosek.

Na podstawie art. 36 ust. 1, ust. 3 i ust. 4 cytowanej ustawy każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych, w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób prowadzących działalność gospodarczą należy do tych osób.

Art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, iż podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 i 5a, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Z mocy art. 18a ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1 (to jest osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych, z wyjątkiem ust. 6a), w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Zgodnie z art. 18 ust. 8 a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w przypadku gdy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe stanowi zadeklarowana kwota, zadeklarowanie przez ubezpieczonego kwoty wyższej niż obowiązująca go najniższa podstawa wymiaru składek oznacza rezygnację z ustalenia podstawy wymiaru składek w kwocie najniższej i nie podlega korekcie przez ubezpieczonego za miesiąc, w którym zadeklarował wyższą kwotę podstawy wymiaru składek.

Stosownie do treści art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe w/w osób stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe.

Na podstawie zaś art. 66 ust. 1 pkt. 1c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 roku (Dz.U.2022.0.2561), osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami

społecznymi, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

W myśl art. 104 ust. 1 i art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U.2023.0.735) obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę opłacają osoby prowadzące pozarolniczą działalność za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. i 2 ustawy z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Solidarnościowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 647) do obowiązkowych składek na Fundusz stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące obowiązkowych składek na Fundusz Pracy. Składki na Fundusz płatnik składek oblicza się łącznie ze składkami na Fundusz Pracy w wysokości sumy stóp procentowych tych składek wykazuje w deklaracji rozliczeniowej w łącznej kwocie.

Zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, nie później niż:

- do 5 dnia następnego miesiąca – dla jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych;
- do 15 dnia następnego miesiąca – dla płatników składek posiadających osobowość prawną;
- do 20 dnia następnego miesiąca – dla pozostałych płatników składek.

W myśl art. 47 ust. 2 i ust. 3 tej ustawy płatnik składek, który opłaca składki wyłącznie za siebie, przysyła jedynie deklarację rozliczeniową.

Zgodnie z art. 41. ustawy systemowej płatnik składek przekazuje do Zakładu imienne raporty miesięczne, po upływie każdego miesiąca kalendarzowego, w terminie ustalonym dla rozliczania składek (ust. 1).

Imienny raport miesięczny zawiera informacje dotyczące płatnika składek określone w art. 43 ust. 4 i 5, miesiąc i rok, których raport dotyczy, oraz:

- 1) numery identyfikacyjne ubezpieczonego z danymi, o których mowa w art. 35 ust. 1 pkt 1;
- 2) nazwisko i imię;
- 3) wymiar czasu pracy;
- 4) zestawienie należnych składek na ubezpieczenia społeczne w podziale na ubezpieczenie: emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe, zawierające dane o:
 - a) tytule ubezpieczenia,
 - b) podstawie wymiaru składek,
 - c) kwocie składki w podziale na należną od ubezpieczonego i płatnika składek oraz z innych źródeł finansowania,
 - d) kwocie obniżenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe, wynikającego z ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 710),

e) kwocie obniżenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe, wynikającego z ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 46);

4a) informacje o zastosowanych formach opodatkowania w poprzednim roku kalendarzowym, kwotę rocznego przychodu z pozarolniczej działalności gospodarczej i rocznego dochodu z tej działalności, uzyskanych w poprzednim roku kalendarzowym, w tym kwotę przychodu i dochodu uzyskanych w okresie obowiązywania danej formy opodatkowania, oraz kwotę podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ustaloną na dany rok kalendarzowy w przypadku, o którym mowa w art. 18c ust. 9 pkt 1;

4b) informacje o obowiązujących w danym miesiącu formach opodatkowania;

4c) informację o zmianie formy opodatkowania;

5) podstawę wymiaru i kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, z uwzględnieniem podziału na podmioty, które finansują składki;

5a) informacje o przychodach lub dochodach;

5b) informację o kwocie różnicy między roczną składką na ubezpieczenie zdrowotne a sumą składek na ubezpieczenie zdrowotne za poszczególne miesiące roku kalendarzowego albo roku składkowego, o którym mowa w art. 81 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2561, 2674 i 2770 oraz z 2023 r. poz. 605, 650 i 658);

5c) informację o kwocie należnego podatku dochodowego od osób fizycznych za dany rok kalendarzowy, w przypadku ubezpieczonych, o których mowa w art. 82 ust. 10 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych;

6) (uchylony)

7) rodzaje i okresy przerw w opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne;

8) informacje o wypłaconych zasiłkach oraz wynagrodzeniach z tytułu niezdolności do pracy wypłaconych na podstawie Kodeksu pracy oraz o zasiłkach finansowanych z budżetu państwa;

9) oświadczenie płatnika składek, że dane zawarte w raporcie są zgodne ze stanem faktycznym, potwierdzone podpisem płatnika składek lub osoby przez niego upoważnionej;

10) dane dotyczące wypłaconego przychodu niezbędne do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty;

11) dane dotyczące wykonywania pracy przez nauczyciela, wychowawcę lub innego pracownika pedagogicznego zatrudnionego w placówkach, o których mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych, w określonym wymiarze obowiązkowego wymiaru zajęć, z wyjątkiem danych za nauczyciela, wychowawcę lub innego pracownika pedagogicznego, od którego płatnik składek uzyskał na piśmie informację o ustaleniu prawa do nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego na podstawie tej ustawy (ust.3).

Płatnik składek jest zobowiązany złożyć imienny raport miesięczny korygujący w formie nowego dokumentu zawierającego wszystkie prawidłowe informacje określone w ust. 3-5, jeżeli zachodzi konieczność korekty danych podanych w imiennym raporcie miesięcznym w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości:

1) przez płatnika składek we własnym zakresie;

2) przez Zakład. (ust.6).

Płatnik składek jest obowiązany złożyć imienny raport miesięczny korygujący, o którym mowa w ust. 6, w terminie 7 dni od dnia stwierdzenia nieprawidłowości we własnym zakresie lub otrzymania zawiadomienia o stwierdzeniu nieprawidłowości przez Zakład, z zastrzeżeniem ust. 7b i art. 48d (ust. 7 a).

Ustawodawca ograniczył możliwość korygowania danych zawartych w imiennym raporcie miesięcznym ubezpieczonego tylko do sytuacji, w których potrzeba dokonania korekty danych zawartych w dokumentacji rozliczeniowej podyktowana jest potrzebą usunięcia nieprawidłowości (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 10 lipca 2018 r. III AUa 482/17).

Korekta w trybie art. 41 ust. 6 u.s.u.s. nie odbywa się w zależności od "subiektywnego przekonania" ubezpieczonego, lecz na podstawie stwierdzonej niezgodności dokumentacji ze zgłoszeniem do ubezpieczenia i wybraną podstawą składek. Nie ma wówczas "zupełnej dowolności w dokonywaniu korekt" i "nadużyć", jako że przedmiotem rozpoznania jest tylko indywidualna sprawa strony skarżącej./Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 22 września 2016 r. III AUa 279/16/

Omyłkowe wskazywanie przez płatnika składek, w deklaracjach rozliczeniowych podstawy wymiaru składek, określonej w art. 18 ust. 8 ustawy systemowej, a następnie dokonywanie opłaty składek w dotychczasowej preferencyjnej wysokości, nie niższej niż 30% minimalnej płacy czyni rozstrzygającym dla stwierdzenia, czy nastąpiła deklarowana zmiana podstawy wymiaru - faktyczną wysokość opłaconych składek. Wątpliwości organu rentowego w tym względzie winny zostać usunięte poprzez wezwanie płatnika składek do złożenia wyjaśnień, a w razie potwierdzenia nieprawidłowości, płatnikowi składek przysługuje prawo złożenia deklaracji rozliczeniowej korygującej w formie nowego dokumentu zawierającego wszystkie prawidłowe dane, określone w art. 46 ust. 4 w zw. z art. 41 ust. 6 ustawy systemowej, przy zachowaniu 7-dniowego terminu od stwierdzenia nieprawidłowości./Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27 lutego 2019 r. III AUa 1692/18/.

W rozpoznawanej sprawie spór dotyczył tego, czy ubezpieczony w spornych miesiącach zrezygnował z preferencyjnej podstawy wymiaru składki.

Niespornym jest, że w dniu 6 kwietnia 2022 r. wnioskodawca złożył druki (...) oraz (...), zgłaszając się od 1 kwietnia 2022 r. do ubezpieczeń społecznych (w tym dobrowolnego chorobowego) oraz zdrowotnego z kodem 0570. Wnioskodawca chciał skorzystać z preferencyjnych zasad opłacania składek dla przedsiębiorców, przewidzianych w art. 18a ust. 1 u.s.u.s., tzn. od kwoty 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia przez pierwsze 24 miesiące od objęcia ubezpieczeniami. W spornym okresie tj. w miesiącach: kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad, grudzień 2022 roku, ubezpieczony podając dotychczasowy kod tytułu ubezpieczenia 0570 wskazywał jako podstawę wymiaru składek - kwotę odpowiadającą 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego (czyli standardową podstawę wymiaru składek).

W ocenie Sądu ubezpieczony nie dokonał faktycznej zmiany, podwyższającej podstawę wymiaru składek za wskazane okresy. Po zorientowaniu się, że w deklaracjach rozliczeniowych przesyłanych do ZUS powtarzał się błąd w postaci zawyżonej wysokości podstawy wymiaru składek, co przekładało się na wysokość samej składki do zapłaty, wnioskodawca podjął zdecydowane kroki w celu wyjaśnienia tych rozbieżności. W dniu 30 stycznia 2023 roku za pośrednictwem wiadomości e-mail wnioskodawca zwrócił się do biura rachunkowego z zapytaniem dotyczącym prawidłowości naliczania składek za 2022 r. Z ustaleń sprawy wynika, że wskazanie wyższej podstawy wymiaru składek wynikało z błędu pracownika (A. L.) biura rachunkowego, z którego usług korzystał wnioskodawca, a który nie zauważył, że mimo wpisania preferencyjnego kodu ubezpieczenia, podstawa wymiaru składki w programie komputerowym odpowiadała „dużemu ZUS”. Świadcowie: J. D. i A. L. zgodnie oświadczyli, że w programie komputerowym (C. – (...)), w którym generowane były poszczególne deklaracje rozliczeniowe i które to nie były sporządzane odrębnie, z niewiadomych powodów, pojawił się powtarzający się błąd w zakresie wskazania wysokości podstawy wymiaru składek. Świadek A. L., która wysyłała wnioskodawcy każdego miesiąca informację z kwotami składek jakie winien on uiścić, nie zwróciła uwagi na podawaną w nich, zarówno zbyt wysoką podstawę wymiaru składek, jak i zbyt wysokie składki. W takiej sytuacji, o czym zeznał świadek J. D., podjęto niezwłocznie działania

celem naprawienia zaistniałej sytuacji, a której to zdaniem sądu ZUS miał niewątpliwie świadomość, a mianowicie, że wskazanie wyższej podstawy wymiaru składki było wynikiem błędu pracownika biura rachunkowego, albowiem kierowano wyjaśnienia w tym zakresie.

Co istotne wnioskodawca nie miał świadomości, że opłaca za wysokie składki, gdyż wpłacał składki do organu rentowego w wysokości wskazanej kwotowo przez księgową, która nigdy nie powiedziała mu (również na samym początku), jaka winna być wysokość składek przy tzw. „małym ZUS”, a jaka przy „dużym ZUS”. Skarżący jest operatorem koparki, nie zna się na kwestiach wysokości należnych składek i nie był świadomy przez kilka miesięcy, że opłacane przez niego składki były za wysokie. Nigdy tego sam nie wyliczał, gdyż nie potrafił tego zrobić, a opierał się w całości na wyliczeniach biura księgowego, pokładając wiarę w to, że biuro dokonuje tych wyliczeń w sposób prawidłowy. Dopiero podczas przypadkowej rozmowy z inną osobą powziął wiadomość, że płacone przez niego składki są najprawdopodobniej zbyt wysokie. Wówczas podjął niezwłocznie wszelkie możliwe dla niego działania celem wyjaśnienia tej sytuacji.

W ocenie Sądu w takiej sytuacji ubezpieczony miał prawo do skorzystania z możliwości złożenia korekt deklaracji, bowiem doszło do niezgodności dokumentacji ze zgłoszeniem do ubezpieczenia i wybraną podstawą składek. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 14.04.2016 r., III UK 136/15, LEX nr 2051034, korekta w trybie art. 41 ust. 6 tej ustawy nie odbywa się w zależności od "subiektywnego przekonania" ubezpieczonego, lecz na podstawie stwierdzonej niezgodności dokumentacji ze zgłoszeniem do ubezpieczenia i wybraną podstawą składek. Nie ma wówczas "zupełnej dowolności w dokonywaniu korekt" i "nadużyć", jako że przedmiotem rozpoznania jest tylko indywidualna sprawa skarżącej. Stąd warunkiem skutecznej korekty jest stwierdzenie, że przekazana pierwotnie informacja w dokumentach była nieprawidłowa, wynikała z błędu w obliczeniach lub błędnie wpisanej kwoty jako podstawy wymiaru składek (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 7 lutego 2012 r., III AUa 1167/11; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 24 czerwca 2015 r., III AUa 1484/14) - tak w wyroku SO w Gliwicach z 14.06.2017 r., VIII U 276/17, LEX nr 2561215.

W uzasadnieniu wyroku z 19.05.2022 r., III AUa 413/21, LEX nr 3394482, Sąd Apelacyjny w Szczecinie stwierdził odnośnie art. 18 ust. 8a u.s.u.s., że przepis ten wprowadza domniemanie ustawowe, polegające na fikcji prawnej rezygnacji przez ubezpieczonego z niższej podstawy wymiaru składek, na rzecz wyższej podstawy, w sytuacji zadeklarowania kwoty wyższej niż obowiązująca ubezpieczonego najniższa podstawa wymiaru. Dodatkowo ustawodawca wraz z tym domniemaniem powiązał wykluczenie możliwości dokonania korekty za miesiąc, w którym zadeklarowano wyższą podstawę wymiaru składek. Czyli skutkiem prawnym przyjętego domniemania, jest niedopuszczalność korekty zadeklarowanej wyższej podstawy wymiaru składek w oparciu o przepisy formalne. Zatem wskazana norma prawna wprost definiuje konsekwencje, które sąd ma wyprowadzić z ustalonych okoliczności faktycznych. Konstrukcja prawna przepisu jest więc oparta na domniemaniu ustanowionym przez prawo, które wiąże sąd, ale nie jest to domniemanie prawne niewzruszalne i może być obalone, ponieważ ustawa nie wyłącza dowodu przeciwnego. Ustawodawca nie dokonał zastrzeżenia niewzruszalności domniemania, zatem płatnik może wykazać okoliczność przeciwną i tym samym obalić domniemanie. Oznacza to obowiązek płatnika udowodnienia, że rzeczywiście nie miał woli rezygnacji z ustalenia podstawy wymiaru składek w kwocie najniższej na rzecz wyższej podstawy, mimo że zadeklarował kwotę wyższą niż obowiązująca go najniższa podstawa wymiaru. (...) organ w przedmiotowym stanie faktycznym, po otrzymaniu informacji wyjaśniającej płatnika i przy stwierdzeniu ewidentnej sprzeczności między ujawnionym w deklaracji kodem ubezpieczenia, a zadeklarowaną podstawą wymiaru składek, powinien był przeprowadzić postępowanie wyjaśniające, mając na względzie, że norma z art. 18 ust. 8a ustawy systemowej, jakkolwiek bezwzględnie obowiązująca, nie ustanawia domniemania prawnego niewzruszalnego.

W niniejszej sprawie sytuacja natomiast jest bardziej oczywista, bowiem wnioskodawca jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą został zgłoszony do ubezpieczeń z kodem ubezpieczenia 0570 i taki też kod, co bezsporne, widniał na złożonych przez niego za sporny okres deklaracjach rozliczeniowych. Jedyne została wskazana w nich błędnie podstawa wymiaru.

Przedstawioną w/w ocenę dodatkowo uzasadnia intencja wprowadzanej regulacji. Ustawodawca w uzasadnieniu do projektu ustawy z 20.07.2018 r. o zmianie niektórych ustaw w celu obniżenia składek na ubezpieczenia społeczne osób fizycznych wykonujących działalność gospodarczą na mniejszą skalę, podkreślił że kierował się rozwojem przedsiębiorczości, pobudzeniem aktywności zawodowej, ograniczeniem tzw. szarej strefy oraz poprawą przeżywalności przedsiębiorstw. Co do szczegółów wyjaśnił: Dodanie ust. 8a w art. 18 miało na celu potwierdzenie utrwalonej praktyki orzeczniczej, zgodnie z którą zadeklarowanie przez ubezpieczonego przedsiębiorcę kwoty wyższej niż najniższa podstawa wymiaru nie podlega korekcie. Zgodnie z treścią wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 14 stycznia 2015 r., III AUa 892/14: Możliwość dokonania korekt w składanych dokumentach dotyczących ubezpieczeń (deklarowanej podstawy wymiaru składek) jest aktualna jedynie w razie zaistnienia w nich nieprawidłowości. Jeżeli takich nieprawidłowości nie było, to nie ma ani potrzeby ani również możliwości dokonywania korekt w tych dokumentach. Podobnie wskazał Sąd Apelacyjny w Katowicach, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w wyroku z dnia 17 grudnia 2014 r., III AUa 194/14: Opłacanie przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą, w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania tej działalności, składek w wysokości zadeklarowanej, wyższej niż określona w art. 18a ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, nie daje podstaw do żądania ich zwrotu w kwocie przewyższającej 30% minimalnego wynagrodzenia. Dodać jeszcze należy, że dopuszczenie korygowania wstecz przez ubezpieczonych zadeklarowanych wcześniej wyższych podstaw wymiaru oznaczałoby zupełną dowolność w dokonywaniu korekt dokumentów związanych z ubezpieczeniami, wbrew regulacji ustawowej. Doprowadziłoby to do nadużyć, zwłaszcza w zakresie oceny ziszczenia się ryzyka ubezpieczeniowego, którym to nadużyciom te regulacje powinny zapobiegać.

Należy przy tym zauważyć, iż stosunek ubezpieczenia społecznego skarżącego miał określoną treść (część) zależną od jego woli. Dotyczy to wysokości podstawy wymiaru składek. Co prawda, można deklarować wyższe podstawy wymiaru niż minimalne ale zazwyczaj ten, kto zgłasza korzystanie z ulgi w składkach ZUS nie robi tego po to, aby płacić składki bez niej w tzw. w pełnej wysokości. Wola ubezpieczonego miała w tym zakresie charakter prawnokształtujący. Treść tego oświadczenia woli wyrażała jego zgłoszenie do ubezpieczenia z kodem 0570. Zmiana treści zgłoszenia mogła być dokonana przez płatnika jedynie poprzez zgłoszenie wyrejestrowania i ponowne zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych (art. 36 ust. 10, 13 i 14 ustawy systemowej).

Tymczasem odwołujący, co konsekwentnie podkreślał od samego początku nie miał, ani zamiaru ani woli opłacania składek innych niż te wynikające z art. 18a ust 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Jak również, co podkreślano powyżej, nie miał on świadomości, że de facto opłaca wyższe składki niż zadeklarowane.

Wszak dobrodziejstwo niższej podstawy wymiaru składek z art. 18a ustawy systemowej może być przesłanką decydującą o rozpoczęciu i prowadzeniu działalności. Nie jest wówczas bez znaczenia czy płatnik płaci składki od podstawy wynoszącej 60% przeciętnego wynagrodzenia czy od podstawy wynoszącej 30% minimalnego wynagrodzenia. Dysonans byłby łatwo zauważalny, gdyż gdyby skarżący mimo przysługującej mu preferencji chciał opłacać składki od wyższej podstawy, to w zgłoszeniu do ubezpieczeń podałby kod 0510, a nie kod 0570. Tłumaczenie wnioskodawcy dotyczące niezauważenia tej rozbieżności nie jest nielogiczne. Może wystąpić nadpłata składek na ubezpieczenia społeczne, poprzedzona korektą imiennych raportów miesięcznych, gdy ubezpieczony rozpoczynający pozarolniczą działalność zgłasza się do ubezpieczenia społecznego z preferencyjną składką na podstawie art. 18a ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych i podaje kod ubezpieczenia 0570, a reprezentujące go biuro rachunkowe omyłkowo ujmuje w raportach miesięcznych nie preferencyjną lecz zwykłą podstawę składek z art. 18 ust. 8 tej ustawy i podaje kod ubezpieczenia 05 10 (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 14.04.2016 r. (III UK 136/15, LEX nr 2051034).

Prawidłowe ustalenia sprawy wskazują, że ubezpieczony skutecznie prawnie przeprowadził dowód przeciwny i udowodnił, że nie miał zamiaru rezygnować z najniższej podstawy wymiaru, a deklaracja wyższej podstawy wymiaru niż obowiązująca, wynikała wyłącznie z rutynowego błędu pracownika biura rachunkowego, obsługującego płatnika. Skoro zatem odwołujący płatnik skutecznie obalił domniemanie prawne, wprowadzone w art. 18a ustawy systemowej,

to tym samym nie można było odmówić płatnikowi możliwości naprawienia błędu i złożenia deklaracji rozliczeniowej korygującej w trybie art. 47 ust. 3 ustawy systemowej.

W konsekwencji, w ocenie Sądu Okręgowego, skoro deklarowanej wyższej wysokości podstawy wymiaru składek nie towarzyszyła jednocześnie zmiana kodu tytułu ubezpieczenia z 0570 na 0510 (opłacanie składki w standardowej wysokości), ani tym bardziej zamiar skarżącego dokonania takiej zmiany - to organ rentowy nie był uprawniony do przyjęcia, że nastąpiła dorozumiana zmiana kodu tytułu ubezpieczenia na 0510, wbrew woli odwołującego płatnika i jego konsekwentnym wyjaśnieniom. Ubezpieczony zatem mógł w trybie art. 41 ust. 6 i 7a ustawy systemowej, wskazać prawidłową podstawę wymiaru składek zgodną z kodem tytułu ubezpieczenia, co potwierdzałoby tylko pierwotną jego wolę, wyrażoną w zgłoszeniu, czyli podstawę wymiaru składek odpowiadającą 30% minimalnego wynagrodzenia.

W ocenie Sądu takiej korekcie nie stoi na przeszkodzie cytowany art. 18 ust. 8a, albowiem dotyczy on zapobiegania sytuacjom dowolnego, bez zaistnienia żadnych nowych okoliczności, korygowania podstawy wymiaru składek za wskazany miesiąc. Dotyczy to sytuacji świadomego, intencjonalnego zadeklarowania wyższej podstawy wymiaru składek, z czym nie mamy do czynienia w niniejszym postępowaniu.

Z tych względów Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wnioskodawcy podlegającego ubezpieczeniom jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, za miesiące od kwietnia 2022 roku do grudnia 2022 roku wynosi 903 zł, która to kwota odpowiada stawce preferencyjnej.

Natomiast w zakresie podstawy wymiaru składek na FP i Fundusz Solidarnościowy, to należy przypomnieć, że jeżeli przedsiębiorcy korzystają z preferencyjnych składek, to ich jedynym tytułem jest tytuł do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych. Nie opłacają wówczas za siebie składek na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy.